

РЕШЕНИЕ

№ 38058

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11003** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 46а, ал. 1 от ЗЧБ.

Производството е образувано по жалба на Ф. Н., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на А., адр. [населено място],[жк], [улица] срещу заповед № 5364з-4684/01.10.2025 г. на Директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която е удължена, наложената му принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“ с още 6 м. , на основание 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК:

Административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, в предписаната от закона форма – чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, поради което е валиден. С него е удължена, наложената на жалбоподателя принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“ с още 6 м. , на основание 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3,

възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки. Следователно, материално-правните предпоставки за законност на процесната заповед за налагане на ПАМ са наличието на заповед за ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т.т. 2 и 3 от ЗЧРБ, както и установено възпрепятстване изпълнението на заповедта или опасност от укриване. Безспорно по делото е, че на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – „връщане до страна на произход“ със заповед № 5392ПАМ-267/04.04.2025 г. , която е влязла в сила. С това първата материално-правна предпоставка за налагане на процесната ПАМ е осъществена. Втората материално правна предпоставка, визирана в ч. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, която се сочи в обжалваната заповед, е възпрепятстване изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване. Заповедта мотивира наличието на опасност за укриване с предложение рег. № 5364р-22102/01.10.2025 г. на Дирекция „Миграция“, в което са изложени факти от биографията на жалбоподателя и от неговата бежанска история. По конкретно, спрямо жалбоподателя има изпълнена ПАМ през 2018 г. за незаконно пребиваване в страната, а във връзка с настоящата ПАМ, то той отказва да укаже съдействие за изпълнението ѝ, като отказва да се върне доброволно в А.. Съдът приема за основателни мотивите по това предложение, които определят жалбоподателя, като лице, за което има опасност да се укрие и осуети изпълнението на заповедта по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Правилно е определен и продължителността на ПАМ във вр. чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, като наложеният вече срок от 6 м. е удължен с още 6 м.

Без значение за законността на заповедта е обстоятелството, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила, по която има висящи производства. Правата на жалбоподателя в производството по предоставяне на международна защита се определят по правилата на чл. 29 и сл. от ЗУБ, които не предвиждат незаконност на процесната заповед. Висящността на производства по ЗУБ следва да се отчита при изпълнението на заповед за ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т.т. 2 и 3 от ЗЧРБ – чл. 44, ал. 2 от ЗУБ, което е неотнормимо към настоящия спор. Последният се отнася само към изследване на обстоятелствата за законност на ПАМ по чл. 44, ал. 6 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Предвид изложеното до тук съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 200 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ф. Н., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на А., адр. [населено място],[жк], [улица] срещу заповед № 5364з-4684/01.10.2025 г. на Директора на Дирекция „Миграция“ - МВР.

ОСЪЖДА жалбоподателя Ф. Н., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на А., адр. [населено място],[жк], [улица] да заплати на Дирекция „Миграция“ към Министерство на вътрешните работи, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 200 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.